

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Bal-Bouquet.

Text af Adolph Becke
til fire lette Dandse
af H. C. Lumby.

Foredragne af Fru Becke paa Folketeatret.

Priis 4 Sk.

Eftertryk forbrydes.

Boghandler H. P. Möller's Forlag, Gammelment Nr. 20.

Nr. 1. Næseda Bals.

Tante svær! Vil en kjær,
Deilige Drøm om Ballet her,
Vil den blive
Kaldt tillive
Eller flyve med Morgenstjær?
Hjertet det banker,
Livlende Tanker
Dæmpe min Glæde; det ahnede jeg.
Vil mon derinde
Frugten forsvinde?
Men lille Tante, Du sværer jo ei.
Tante svær! Vil en kjær,
Deilige Drøm om Ballet her,
Vil den blive
Kaldt tillive
Eller flyve med Morgenstjær?
Ind i Festens Hal,
Ind til det mageløse Bal!
Ind da til Toners Lyft,
De vække
Æjælle,

V box 37:1106

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 0
mm
200 90 80 70 60 50 40 30 20 10 0

Dømme
Drømme
Dybt i mit Bryst. :|
Wienervals, fiffig, fin,
Echo fra det muntre Wien,
Bedst Du klinger,
Naar man swinger
Med en Kavaleer som min.

Nr. 2. Heliotrop Polka.

Nei see, de danser der!
Mon jeg skal sidde her?
Mon det er Net?
Jeg ahner det,
De troe nok jeg er træt.
Frøgt ei Cavaleer,
Jeg danser som en Fjer.
Probeer engang, vær ikke seen!
Der kommer netop Gen.
"Tak skal De ha'e!"
Nei, hvor han er vækker!
"Tak skal De ha'e!"
"Det er mig der tækker,
Gibstemand
Rosen fandt,
Kom og saae og vandt,
Nu skal De see hvor jeg kan polkere,
Nu skal De see jeg kan meget mere.
Let og net, ugeneert,
Danser jeg forkert."
"Nu danser man afsted;
Skal vi da ikke med?
Jeg beer Dem stop
De Polka-Hop,
Husk paa, De fører op!
Sexten paa engang
Sig ud paa Gulvet spang;
Nu troer jeg De vil drille mig,
Nu inclinerer jeg.

Saa vælger jeg en munter Gen,
Hælst dog Gen med flinke Been,
Naar vi holde op igjen,
See det beroer paa ham, min Ven.
Nu flyve vi afsted
Og Ingen følge med.
Ja, lad det gaae,
Pas bare paa
At han os ei skal naae!
Hør der klappes a',
Saa siger jeg Hurra,
Min Kavaleer
Mig sik ei meer,
Og det var just Blaseer.

Nr. 3. Rose Polka-Mazurka.

Hvad er Livet uden Dands?
Kun en Stjerne uden Glands.
Hvad er Dands, naar ei Musik
Hoden til at flyve sik?
Som et Accompagnement
Til hvad Hjertet føler Træng
Omt at høsse til en Ven,
Melodist Tonen klinger hen.
Med min Fætter Lieutenanten fjong
Dandsede jeg Cottillon.
Fra den Tid han var Repetent
Har jeg ham kendt.
Han har Talent.
Tale for sig kan han saa lidt,
Men at Ingen høre det sik,
Derfor sørgete vor Musik,
Fløjter og Klarinetter.
Hvad er Livet uden Dands?
Kun en Stjerne uden Glands.
Hvad er Dands, naar ei Musik
Hoden til at flyve sik?
Som et Accompagnement
Til hvad Hjertet føler Træng

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
0
10 20 30 40 50 60 70 80 90
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10
0

Dmt at hviske til en Ven,
Melodif Tonen klinger hen.
Et Blik han saa bønligt
Med Suf sendte lyrligt,
Et Smil som forklared',
Mine Tanker, det var Svaret.
Nu taug Tonen stille,
Hans Ord omme, milde
Blev nu kun galante,
Jeg fli i ind til Tante.
Hvad er Livet uden Dands?
Kun en Stjerne uden Glands.
Hvad er Dands, naar ei Musik
Foden til at flyve sik?

Nr. 4. Camelia Galop.

Natten fly'er! Benytter den da munter,
Nyder glad de funklende og saa Sekunder,
Snart jeg frygter Morgensol derude
Skal bebude
Her gaaer Solen ned.
Svinger
Da Glædens Vinger,
Gaioppen klinger,
Den al Formelhed tringer,
Frihed bringer.
Dobbelts de Kinder flamme
Og gjør til Skamme
Selv Rosen i vor Balbouquet.
Æjerten funkler i straalende Glands,
Jublen stiger i hvirvlende Dands.
Tys! Der klang jo en Moll-Harmoni,
Den forkynder at Glæden er snart forbi!
„Hjem ihast!“ — hvisker Tante mig fort;
Uden Afsled fra ham maa jeg bort.
Nei, et Blik han mig sendte herhen,
Saa Farvel, saa Farvel! Mon vi sees igjen?